

EESTI SKAUTLUSE SUUND

Skn. Herbert Michelson

Kõnelda eesti skautluse tuleviku suunast, peavad meil eeskätt selged olema suunda
määravad lühetehad ja tegurid, samuti milline on olnud meie liikumise suund eegade kestel.

Vaevalt on esinenud väärtuslik noorsooliikumist skautluse kõrval, milline oma 60.
aastasel teekonnal (eesti skautlus 99-aastane) on läbinud tormiseid aastaid, kaks maailma-
sõda, vabadusvõitlusi, mitmeid riigikorra muutusi, vägivalda, rahvasgrupi laialipaiskumist,
- kõigi takistuste kiuste tase enesele tead rajanud, kui mitte arvuliselt, siis seda kindla-
mini siult ja vaimult süvilunud, edasi arenenud ja koostööd sõندانud kogu vabas maailmas.

Liikumise suunakindlus ja enesetruudus on olnud selle kõige kindlaks peadika eegade
kestel.

SKAUTLUS EESTIS

rajanas suuna enne iseseisvuse sünni. Raske on kindlaks teha, kas
eesti skautluse algmoment Pärnus 1912 oli kantud patriootilistest tunnetest või lihtsalt
poiste kombavaimust. Kui aga revolutsioonilised ka meie meele tungisid, kätte jõudis
TORMINE AASTA 1917, evakueerus Eesti rahkati muulasi, ka palju noori. Sel ajal kõll
kindlasti Pärnu I skaudirühmas püsis jäänud eesti poiste siseses rahvuslikke tundeid
vallandus, aast rühma lipuks võeti sini-must-valge.

Aastail 1916/17 Tartus ja Viljandis skautluse nime all tekkisid "družhiinad" (malev-
konnad) suuremates koolides avaldusid noorte massins völise distsipliini kandeil. Rahvus-
likke avaldusi oli algul vaevalt märgata, kõll aga hiljem.

Kui Anton Üunapuu Tallinnas 1917 paiku koolipoistest kaks skaudirühma rajas, pidi
tema isiksuses mõtteski eestluse aade paituma, kuivõrd ta seda alustada suutis, pole teada.

Enamlaste võimuharumise katsete ja järgneva Saksa okupatsiooni ajal tärkasid ja sü-
venesid patriootismi mõtted eesti noortes õiga tugevasti. Võõrale survele tekkis passiivne
vastusevõime. Nõnda tekkis Tartus, Tallinnas ja teemõoliselt mujalgi endisest skaudimeesist
patriootilisi noorte rühkasi, kellest õiga mitmed vahatahtlikkudene Vabadussõja võitlusiat
osa võtsid ja teadolevalt kätkestend meiat ohvritena võitlusvõljamile oma elu jötsid, noma-
da hulgas Anton Üunapuu.

Eesti skautluse suurel õitsesajal aastail 1920-1921 oli liikumine kantud rahvuslikust
vaimust. Ajutine valitsus toetas skauts suurel hulgal riidevarustuse ja jalanõudega, mis
sõduritele kitsaks jäänud.

Juba aastal 1920 leodi vöga olulisi rahvusvahelisi sidemeid.
Eesti skaudid esimesid noore vabariigi esimeste noorte-eesdikutena esimesel MAAILMA
("OLYMPIA") JAMBOREEL LONDONIS, esindejatena osa võttes ka esimesest provisorseest skautide
maailma konverentsist Robert Baden-Powellilt tutzel. "Olympia" jamboreel deklareeriti lii-
tumise rajaja Baden-Powell suure vaimustusega maailma paaskaukiks. Selle peale B.-P. ütles
"Kui see on teie teha, siis suunduma siit edasi otsustuskindlalt et meie tahame sõvva-
dada endi ja oma poiste kestel seda seltsimeheliikta sveremaailma skaudi vendlusvaimu, nõnda
et meie võime kaasa aidata rahu ja õnnelikkuse arendamisele maailmas ja haatahtlikkusele
meeste kestel."

Baden-Powell avaldas samal teemal oma mõtteid igal järgneval jamboreel ja konverentsil
kuni oma elu lõpuni. Oma viimases Konverentsil lõpukõnes Haagis 1937. millist mul heameel
oli kuulata, ta ütles sõdamest ja hingest tulnud sõnad nõnda:

"Meie lõplik siht on kaevatada mehiseid mehi meie meile, tugevaid kahaliselt, meelalt
ja vaimult; mehi keda võib usaldada; mehi kes silms vastavad riskale tööle ja samuti riskile
segadele; mehi kes jäänud oma tõekapidamistele ja ei ole juhitavad massisugestioonist; mehi
kes võivad ohverdada palju omast - rahva suuremaks hävituseks. Ja kui nad nõndatõlitanud,
nende rahvuslikkus ei ole kitsarinnaline, kuid avarema völvjavnataga nad peavad vöimalised
olema mõgama sõmpetiseeriva silmadega ka teiste nende patriootide edasipöödlikkust".

Suurt elevust ja ilusaid elamusi tõi kaasa järgmisel aastal (1921) 1500 Eesti skaudi
kõlaskõik Soome partiz-võlledale. Tehave iseloomustuse Eesti skautlusest eal puhul andis
tuntud Soome pöevalehe "Huvuudtsedbl." toimetaja, kirjuteades nõnda:

"Malev on samuti, kui kõik teisedki skaudihingud, tõe isamas eest esikohale seetanud. Kuid samal ajal kõik poliitika ja merurahvuslikkuse shovinismi vältinud. Sallimatus, rahvusline vihkamine, klassivahed, mõne religiooni alahindamine ei leia malevas kodupaika".

Eesti skautluse kindel rahvuslik suund oli kujunenud juba sel ajal ja põhiliselt pole see segade kastel muutunud.

Aasta hiljem (1922) I korrapärasel skautide maailmakonverentsil Pariisis võeti **EESTI SKAUTIDE MALEV** (Estonian Boy Scout Association) Konverentsi liikmeks kui asutaja liige. Nõnda oli kujunenud meie rahvuslik skautlus rahvaste sõpruse ja solitariteedi vaimus.

Kui meie siin tänna andilt küsime, milles seisneb eesti skaudiliikumise tuleviku suund, siis kõige kindlama vastuse ja eeskuju annavad meile eesti rahva kujunenud paleused segade kestel, mis on kandnud rahva läbi aastatuhandete elutornide, võitluste ja rünnakute võraste poolt. Tõhus, visadus ja vastupidavus, alaline püüe vabadusele, nii individuaalsele kui rahva vabadusele - iseseisvusele.

KALEVIPOJA lugu, kui eesti rahva ideoloogiline vaimne põlgel esitab legendaarse jõu ja vastupidavuse, sirgjoonelise võitleja, loovsuvaimu, ehitaja ja riigirajaja nõi eesti rahvast läbi segade.

Arkamisaja tulihingeline eesti rahvusideoloog, eriti rahva kasvatus ja hariduse suunaja ja õpetaja **CARL ROBERT JAKOBSON** andis parooli, kui raudse vassari lõõgine kõlleb see nõnda: "Eesti noorsugu peab eesti meele ja eesti keeles kasvatatud enama ja oma rahvusele truaks jääma". Jakobson mitte ainult ei kõnelanud, vaid tõstis selles suunas, õpetades lapsi, ilmutades emakeelseid lugemikke, toimetades eesti ajalehte.

Järgnevat tulihing, Jaan Tõnisson, omaks võttes Jakobsoni suuna, ütles nõnda: "Rahvusliku kultuuri siu ja lõpu siht on puhas inimsus, mis ainult rahvuse alusel võib kasvada". Ja ajal mil venestusslane male kultuuri mätta ehvardab, kirjutab Tõnisson aastal 1898: "Meie rahvaharidus langeks madalale järele, kui meie noorsugu emakeeles mitte enam lugeda ega kirjutada ei suudaks". Viimane kõlleb kui hoistus just tänasele vaba maailma eesti noorusele. Olgugi hetkel ei ole meie noored vabas maailmas küll mitte surve all, aga tühane oht - õmbritsev miljö - paneb noorte enesetruuduse tõelisele proovile. Ja just sellistel sagedel vajab meie noorsugu eriti oma enesetruuduse aja-järgul kindlat ja selget suunamist sellale, mis on meie rahvuslik püüdis. Eesti keelne kirjavara on rikkalik, kõnelemata esendamatutest rahvaluule varasalvedest. Käs ei valda emakeelt, meile jääb suur vaimuvara tundmatuks.

ISESEISVUSE AEG - LOOVUSE AASTAD

Eesti Vabariigi põhiseadusega tõstatati noorsoo kasvatus esikohale primaarse elulise vajadusena. Noorsoo kasvatustööd noorte isategevuse põhiprintsiibil peeti võrdselt oluliseks koolikasvatuse kõrval. E.V. põhiseadus ütles: "Noorte kasvatamine vaimset, kõlbeliselt ja kehaliselt tublideks ning võrriksiks Eesti kodanikkaks on vanemate kui ka riigi ja omavalitsuse tähtsaid ülesandeid".

Kõik see on põhjustatud Eesti suure skaudi, haridusminister Jaan Nõrgese'i sõnu, üteldud Tartu skautide male 15. aastapäeval noorte tööde ühisele avanisil: "Kodune kasvatus õksipäini muutub pikapeale tuimaks, sellepärast on vajalik noortele võimalusi luua vabamaks liikumiseks, isategevuse võimalusi enesetruuduse vaimus". Selle võite erilise mõte viitas enesetruuduse aja-järku jõudvate noorte julgustamise ja meile võimaluste pekkamisega huvialadeks, et need võiksid ise meeldivail erialadel katsetada, endid avastada. Ei millelgi pole suurems tähtsusega vanem põlve nõuanded noortele, kui nende noorpõlve kriitilisemal aja-järgul.

Noorsoo organiseerimise seaduse (antud Riigivassade dekreedina 7. okt., jõusse 13. okt. 1936) üldeskirjed määravad noorsoo organiseerimise suuna juba lähemalt, üteldes nõnda: "...Kasvatada noori vaimset ja kehaliselt terveiks, tublideks, teovõimesteks, kohusetruudeks ja elurõõmsteks inimesteks ning riikliku meelusega ja kõlbelise tahtjõuga kodanikkudeks, kes peavad, suudavad ja tahavad teha tõõd Eesti Vabariigi iseseisvuse kindlustamiseks ja kaitsmiseks, rahva kultuurilise loomingu jätkamiseks ja ühiskondliku elu edendamiseks"...

Ligemale 100 000 organiseeritud noort registreeriti Haridusministeeriumi juurde rajatud noorsoo- ja vabaharidusosakonnas. Kolmekümendatel aastatel rajati ja arenes skautidele paralleellorganisatsioon noorkotkaste ja gaididele rõõbiti kodutütarde organisatsioon, millel Kaitseliidu hõlma all. Tänu sellele suundusid mõdest skautlikud ideed enam ka maa, kuna skautidel linnas enam pinda oli. Iseseisvuse lõpuastail noorkotkaste registreerimisega skautide maailmakonverentsi liikmesorganisatsioonina skautidega ühistel alustel kadusid meie ühiskonnas negatiivsed väärted, just kui oleks neist üks rahvuslik ja teine rahvusvaheline. Rahvuslikud organisatsioonid olid need kõik, nii skaudid-noorkotkad kui kodutütred-gaidid. Tänapäeval oleme, kui üks pare koondunud õigustjõrglaste eesti skaudi- ja gaidiliitude ümber. Juba see üksi on suur saavutus meie arenemise teekonnal ühise eesmärgi suunas. Koostöö tiheneb samm-sammult, seda põhjustavad rahvuslikud vajadused ja ühtekuuluvuse tunne.

Eelgi olgu esitatud üks oluline väärtus, mis võrd oluliseks peeti ja hindamist leidis laager kasvatusvahendina Eestis. Iseseisvuse viimastel aastail oli haridusminister kindral A. K. Jaskson'il tõeline kavatsus võimaldada tõelist laagrielu nautimist kogu õppivale noorsoole kevaditi. Ta teostas küll kord suure koolijuhatajate laagri "Kojula" nimetust kandva, millel oli hea positiivne järelkaja. Kahjuks ilus suur kavatsus nooraoosse jäi olude muutudes teostamata.

Olgu siinkohal olulise lisatõlguse avaldatud, et juba 1924. aastal SKAUTIDE MAAILMA-KONVERENTSIL Kopenhaagenis vastu võetud resolutsioon skaudiliikumise ideoloogilise seisundi mõistmiseks on püsinud kindlalt tihedalt muutumatult kindla alusjuhiseks kõigil maail, kus skautlus tõelise demokraatliku mõttepõhise noorteliikumise esineb. Resolutsiooni esimene lõik kõlab nõnda:

... "Skaudiliikumine on rahvuslik (minu sõnades - H.M.), rahvusvaheline ja universaalne iseloomuline liikumine, mille sihtiks on arendada igat erirahvast (nation) ja kogu maailma noorusega, milline on tugev füüsiliselt, moraalselt ja vaimselt.

Ta on selles rahvuslik (minu sõnades - H.M.), teotledes oma tegevust rahvuslike organisatsioonide läbi, arendades igat rahvast (nation) kasulike ja tarvete kodanikega."

Eelgi seisab resolutsiooni järgne sõnastus: "Ta on selles rahvusvaheline, kuna ta ei tunnusta rahvaste vahelid skaudi sõprusidamist (comradeship). Ta on selles universaalne, arendades universaalselt vendlust (fraternity) kõigi rahvaste, klasside ja uskude vahel."

EESTI SKAUTLUS VÕÖRSIL JA RAHVUSLIK KASVATUS

Rahvusliku kasvatus eesmärgiks tänapäeval skaudi- ja gaidiliikumises on kõigi võimalustega teha mõjude eesti noorte võrsumisele ja arendamisele, kassa aidata et meie rahvusrühmi põlvimisele võõrsil. Selleks on vaja:

- Istutada noortesse rahvuslikku iseteadvust ja eneseväärtuse tunnet;
- Sõvendada noortes osakultuurilisi väärtusi;
- Edendada eesti keele valdamist kõnes ja kirjas;
- Õpetada eesti ajaloo ja kodumaa tundmist.

Vaadeldes ajojärku võõrsil ja meie praegust noorsootööd ja olukorda, leiame et just suurlinnade pehelinele ja male võõrapärasele miljõõle parim vastukaal seisab vabatahtliku vendlussaadet (gaidilisel sõberluses), - terves looduse ühikonnas laagris ja matkaradadel ja eriti veel suure matkadetööli valdkonnas, mis meid kaudseltki lõhendab meie kodumaal miljõõle.. Mea miljõõle on lõhedesse meie hingele. Oleme küll need ja ajaga kokkamees, kuid mitte hingega, mis on ja peabki jätma oma kodumaal ja rahva külge, nagu Maarjamaal laulik Hendrik Visnapuu ütles: "Kui lihakiud kinni veras ja kalapojske mares, nii kinni mu mitte kodumaa."

See, mis ligemale enam kui kümneks aastaks eest meisis meie mõtteis ja unietusis, millest kõhelsime rahvuskongressidel ja nooraoopõevadel, on saanud teoks. Meil on juba praegu kümneks aastaks alalist enesevõõruse väljajahitatud skaudi- ja gaidilagrilit mitmel maal, olgugi veel mitte süstustatud vajalikul määral skaudi treeninguprogrammile vastavalt. Tegevus laagris areneb rahvuslikus miljõõles omal eesti pinnal, oma juhtkonnas, noorte ja noortesõprade keskel, looduse kasvatuses mõjuvalis. See ühtekokku on kiigel autartust-kratav saavutus vabas maailmas, kandes kõrgeid rahvuslikke protseente. Tehtud ja jätbuv töö ja töötegijad väärtivad kõrget moraalset tihet ja sümpoolset tead.

Kuna meie skautliikud õikeusel on ametlikult registreeritud erimeil ametlike skautor-
ganisatsioonide juures, tuleb meil aridugi arvestada nua sünduste ja nende organisatsi-
oonide tööalustega. Õlgugi et SKAUTIDE MAAILAKONVERENTSIDE RESOLUTSIIONID on pigen soovi-
avaldused, kui kohustav iseloomuga alusjuhised, on aga kõigi liikmannaade organisatsioonid
neid aktsptseerinud peazegu tñies alatuses, vñljarvestud grand juhud, kui mõnel meel.

seadustega pole asi teisiti korraldatud. Meie liikumisele võõrsil on Skaut. Maailma-konverentsi otsused paljudes küsimustes osutunud julgustavaks ja tegevust soodustavaks.

PEAMISELT JUHISED, mida mõnda meie skautlusel võõrsil on tulnud suunduda, on XI Skautide Maailmakonverentsil 1947. a. Chateau de Rosny vastu võetud resolutsioonid 14/47 kaks viimast lõiku, millised pärast sõnastuse vähest redigeerimist Lissaboni Konverentsil 1961 kinnitati järgmiselt:

(a) Kõik eksil- ja pagulasskandidid, kes eventuaalselt asuvad elama maale, kus juba tegutseb skautide Konverentsi liikmesorganisatsioon, omavad valiku, kas astuda selle organisatsiooni liikmeks, või nad loovutavad skaudi liikmeks. Asustamise korral on nemad kui transiitmaal ja on seotud selle maa seadustega.

(f) Asustusmaa skautide organisatsioonidel soovitatatakse lubada sellistel skautidel kuuluda rühmitustesse (lipkondadesse), millised on juhitud nende oma rahvusest isikute poolt (sponsored by the leading men of the nationality of origin), ja senikaua kuni asustusmaa kodakondsus pole saavutatud, tuleb võtta skauditõetus üleminevas sõnastuses, mis peaks muusmas sisaldama mõnda viijendit lojaalsusest selle maa seaduste suhtes, kus parajasti elatakse.

Olulise selgitusena sellele avaldati Skautide Maailmakongressi poolt 1961. a. lõpul tsirkulaar nr. 40. Selle kohaselt eksil- ja pagulasserorganisatsioonid võivad kasutada oma omakoostel kõigil sisemistel üritustel ning skilistada oma rahvuse traditsioonid ja kultuurilised tavad ning usulised tšekspideemised tšpeelt mõnda kui nad talitavad omal kodumal. Kokkuleppel ametlike organisatsioonidega võidakse kasutada aritumust, mis määraks rahvuslikku päritolu. Tsirkulaar rõhutab ka koostöö ja sõbrailika suhete arendamist pere-maar-maade skautide organisatsioonidega.

Meie tšssuuna lühetehtsi avaramalt esitades, ei saa meie rõhutamata jätta suuri võimalusi **RAHVASTE SOPRUSE** idee ja sidemate sõhendamise alal. Meie nšeme rahvuslikul tšsspõllul tšhedamet koostööd Eesti rahvusrühmade ja teiste meie sõbrailika rahvastega sõhvenemas, eriti E.V. kuuljuubeli aastale vastu minnes. Tšeline rahvuslikkus pole mõeldav ilma rahvaste vaheliste sidemeteta ja koostööta. Eesti Vabariik Rahvasteliidu liik-mana pšais ikkagi kindlalt rahvusriigina.

Skandid on avarate teede matkajad ja ühel B.-P. ilussmal juhtumal on suur ja kõrge kasvav tšhedus - "Vasta avaramalt". Varumtel aegadel pole meil kunagi olnud nii suuri ja avaraid võimalusi meie olukorra selgitamiseks võõrsil kui nüüd. Siin lasub meie skaudiliikumisel suur ülesanne ja võimalus, mõnda nagu Baden Powell 1933. aastal Eestit külastades meie riigivenevale ütles: "Skandid, külastades teisi moid, viibides jamboreedel, tšidavad eeskätt just kõrgeid rahvuslikke ülesandeid".

Praktilistest võimalustest mšrkigem Skautide Maailmakongressi ajakirja "World Scouting", millist meie skaudijuhtidel on võimalik tellida všikse toetussumma saatmisega. Meie skaudijuhtidel on võimalik liituda B.P. gildi-skaudi klubiga, saanti endiate skautide ja gaidide sõprussuhtetega, mille eesotsas seisavad kol. J.S. Wilson ja Lady Baden-Powell.

Bona kui teha sumavat lõpukokkuvõtet tehkekin lühidelt pandutada veel

SKAUDIJUHI SISULIST TOOSUNDA.

Sõltub ju kogu meie tšss edukus noorte organiseerimise võimalusist. Skaudipere juurde-kasvu võimalused laevad juhtkonnal. Kui on meil všlijatransaeritud juhtkond kõigi mšriete kohaselt ja juhtide teadmised ja oskused ei rajane üksnes sellele, mis paljude aastate eest kord õpitud ja õmandatud ja kui meie tegelik noorte juhtkond vaheneks kõigist teis-test tšssdest ja ülesannetest mis peaksid noortesõprade ja vanemate ülesanne olema, siis on võimalik uute algajate vastuvõtmisele ka suuremat tealu anda. Pikki aastaid vaadati eestikeelse skautliku kirjanduse lahendamise vajadusele kui kõrvalisele asjale. Mitte paremas olukorras poleme meie treeningu ja materjali kavade osas. Kirivõrd on meie tegev, eriti ka vanem juhtkond, vajalikul mšrral ettevalmistatud? Kas tšik nemed ei vajaks tšss husemeid kordamisõppusi ja tšheduskureusi, et tehutult edasi arenenud skaudi uute eakus-tega sekmü pida.

Meie tahaksime mšha kõigis noortejuhitides tšelisi eesküjusid, julgustajana üheltpoolt, praktilise algatajana ja teetajana, vilks meele ja avara tšhaga teisalt ning sooja sõhime ja sõbrailikusega noorte ees ja noored nende ees. Valvas noortejuhit aitab noortel avasta-da oma huvialasid, naid selles aegasi virgutada. Ja kšike mida ta noortele õpetab, eekab ta ise praktilist. Noortejuhi autoritaeti ei mšrra niivõrd tema tiitel aeg positsioon, kui just vššriline tegevus noorte juures ja seda oskavad noored õieti hinnata.

On tõsi et mõnelgi korral on raske 10 meest tööle panna kui 10 mehe töö saavutada. Aga skaudifühina peame seda suutma.

Viimastel aastatel on sisulise töö suund siiski oma rõõmustele tagasi jõudmas. Eesti Skautide Liidu algatusel koostöös Eesti Gaidide Liiduga on võttes elavalt liikuma hakanud ja mõnelgi praktilise sammuga kirjanduse ja juhtkonnale vajaliku sisulise materjali soetamise alal edasi jõutud. Enamkeele kõnelemise ja kirjutamise alal näitab praegune ülemasilmaline noorte kirjandite võistlus suuremat edu kõigist senistest katsetustest. Progress on kõige sisulise töösuuna rakenduse teedel nii kehtselt kui ka territoriaalselt. Kõik see vajab aga laialdasemat elevust ja ka toodangu sarnasem levitamist. Mida enam, seda viljakam ja suunakindlam meie skaudiliikumise töö ja tulemus.

Siinkohal ma julgaksin ühe ulatuslikuma aastase koostöö ettepanekuga võtta tulla. Ka kogu meie liikumine peab Eesti Vabariigi Kuldjuubeli aasta teatel võrriks panuse andma eeskätt osakultuuri viljelemise teedel. Ei ole hilje E.V. Kuldjuubeli aastat kurnutada eesti noorte üldiseks eesti keele kõne ja kirja aastaks ja selleks kõik võimalused kätte panna. Üksikasjade ja rakendusvõimaluste üle võrriks mõtteid vahetada.

Eesti skautluse suund pole juhuslik, vaid pikaajaliste kogemuste ja tegevuse vili, mis ei ole kergesti kõrvale kallutatav, sest ta on läbimõeldud võrgi erinevaid olukordi ja põhimõtteid.

Skautlus põhineb usaldusel, tolerantsusel, teiste töö hindamisel. Baden-Powellil oli aastakümneid tagasi kindel põhjus ütlema: "...vajame anda vaimu ja suuna muutmist sellest kõigest, et loobuksime teiste inimeste pöördumise paljastamisest ja võtaksime oma peale vaid teiste meid ümbritsevate inimeste haade kõlgede leidmise ning peatamiseks siis meile oma heastatlikku abi, tunnustame endid palju õnnelikumaks..."

Kokkuvõttes suuna kõige suurem võib ütlema: ütlema:

Meie talitaksime ühtki kui jatkates teekonda arvestama ajamõnnet, suutame julgust ja oskust eesti suurtest skautidest, kes me töö ja eluga võrriks võrriks suuna:

Jõlgime oma mees ja rahva ajalugu, kui kinnitust, kuidas rahvuslusestki sagadest on üle jõutud rahvusliku enesetruuduse vaimu;

oma praktilise-ideoloogilise skaudilise põhimõtte töölist skautlusest üldiseks, teades ka uusi läbikatsutatud oskusi ja kogemusi;

avandame noortes kõigi võimalustega enesekesks kõne, lugemise ja kirjaoskust, meele ajaloo ja meeleanduse tundmist.

Meie passiit kulgeb ikkagi vabadusearste teenimisel kuni tees kindel skaudilõpped meie koduplansil leegitseda võivad.

Lõpetan ettekande E.V. presidendi ja noorte patroni K. Põlts'i sõnadega:

"NOORED, OLGE VALMIS VASTU VÕTMA SEDA
TÖÖD, KUIDA ISAMAA TEILE PEALE PANEB.
OLGE VALMIS KÕIGELE HEALE JA ILUALE."